

EDINOST

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torkih, četrtnih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 8. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obujno izdanje stane: za jeden mesec .f. — 20, izven Avstrije f. 1.40 za tri mesece .f. 50, za pol leta .f. 1.00, za vse leto .f. 1.80. Na naročbe brez priložene naročilne se ne jemlje ozir. Posamično številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 arč., izven Trsta po 3 arč. Sobotno večerno izdanje v Trstu 4 arč., izven Trsta 5 arč.

Oglasi se računajo po tarifi v postitvi; za naslove z debelimi črkami se plačuje posebej, kolikor obsega razpisnik vrstic. Poslana ovrta in javnozborna, domači oglasi itd. se računajo po ogorbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo ureduništva: ulica Casermi št. 18. Vsako pismo mora biti frankovano, koe nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo ulica Molino piccolo št. 3, II. nadst. Odpete reklamacije so prosto poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko. „Edinost je moč!“

Z novim letom poslali smo naš list na ogled več osebam, katere so nam bile priporočane od naših gg. naročnikov. V nadi, da večina prvih pristopi krogu naročnikov našega lista, ki je najcenejši 6krat na teden izhajajoči slovenski list in ki se točno bavi z navednimi, narodno-gospodarskimi in političnimi vprašanji, prinašajoč v podlistku lepe izvorne in prevedene povesti, prosimo one, ki nečejo vsprejeti našega lista, naj blagovolje na ogled poslano številko takoj vrtniti, da se bomo znali ravnati glede daljnega pošiljanja. One častite osebe pa, ki se hočejo naročiti na naš list, prosimo, da prej ko mogoče pošljejo na upravništvo saj četrletno ali mesečno naročnino. Cene razvidne so na čelu lista.

Uredništvo.

Upravnništvo.

Deželni zbor tržaški

VI. zasedanje, 2. seja dne 14. januarja 1895. (Konec).

Ves čas, ko je govoril vladni zastopnik, je bil ropot in šum na galeriji, takó, da se je predsednik čutil opetovano primoranega svariti „gospode na galeriji“, naj vendar ne motijo razprave in naj ne kričijo na ta način ugleda zbornice.

In glej čudo: tudi posl. E. Rascovich obrnil se je na to do deželnega glavarja, proseč istega, naj naprosi „gospode na galeriji“ (O ti gospodje! vsklik stavčev.), da bi se veli mirno, da boče mogel slišati, kar govori vladni zastopnik. A kakor nalašč, zaključil je vladni zastopnik v istem hipu svoj govor.

Zopet ropot na galeriji. To pa je nekoliko razgelo tudi deželnega glavarja, da je vskliknil: „Ali me hočete res prisiliti, da dam sprazniti galerijo? Hudo mi bode to, ali storiti bodem moral, kajti tu moram vzdrževati red!“

In zopet nam tu sili na misel interpelacija z dne 14. decembra 1894, s kojo so naši poslanci zahtevali od vlade jamstva za svobodo osebe in govora. Vsklik g. deželnega glavarja je uprav klasična priča za opravičenost omenjene interpelacije.

Za Rascovichem prišel je na vrsto posl. Venezian, da se z jedne strani izjavi soglasnim z gosp. Rascovichem glede na vzroke, katere je navel poslednji za svoj predlog. Z druge strani se je pa oglasil zopet ta predlog. Pravi, da kot član deželnega odbora ni bil namenjen govoriti, a gosp. vladni zastopnik ga je prisilil se svojo izjavo, da govori. Dobrohotnosti vlade do deželnega zbora ni bilo videti od leta 1860 sem, morda je ta dobrohotnost le notranja. (Veslost). Da vidimo, kakova je bila ta dobrohotnost, treba pomisliti, da je bilo od leta 1867 do danes uloženih 26 ali 27 prošenj in spomenic za ustanovo italijanskega vseučilišča, a vlada je odgovorila jeden sam krat

— in še takrat negativno. K večjemu, ako hočemo smatrati kot dokaz dobrohotnosti dejstvo, da se je potrdil zakon, koji določa roke za lov (smeh). In slednjič je morda smatrati kot dokaz dobrohotnosti dejstvo, da je vlada privolila v razširjenje m-stnega pomerija, ker je to razširjenje ravno ugajalo vladi. Sicer ni mogoče beležiti ni malo ni dosti dokazov o dobrohotnosti od strani vlade.

(Gospodje govore v jednomer o dobrohotnosti. Kje pa je njihova dobrohotnost do svojih lastnih soobčanarjev Slovencev?! Op. ured.)

Venezian se protivi menenju vladnega zastopnika, češ, da treba preiskovati od slučaja do slučaja, zakaj se ni potrdil ta ali oni zakon. Pri večini od deželnega zbora vsprejetih zakonov vlada niti odgovorila ni, kako je torej mogoče preiskovati vzroke, koji niso izišli iz kakega odgovora. To postopanje vlade je najbolji dokaz nje vnane dobrohotnosti. V srcih pa ne moremo čitati, zbok česar ne moremo vedeti, koliko dobrohotnosti goji do nas v svoji notranjosti. Ukljub vsemu temu, ukljub dejstvu, da je — tako misli govornik — vsa zbornica, desna in leva, soglasna z gospodom Rascovichem v premisah, vendar ne more pritrđiti menenju istega, odnosno predlogu, da se preko poročila deželnega odbora preide na dnevni red. Vztrajati treba marveč pri delu, da se pokaže v lepem svitu pravo zbornice in popolna krivda vlade. Dežala ne zahteva od nas demonstracij, ampak obrambo nje interesov. (Za božjo voljo, in vendar demonstrirajo v jednomer! Op. ured.) Predlog Rascovicha je lepa in zgovorna demonstracija in govornik bi se jej pridružil iz vsega srca, ako bi mu pamet ne velevala, da se brzda. Mi moramo heteti korist dežele, in ako nam vlada odreče svojo podporo, nikdo ne boče mogel govoriti o dobrohotnosti vlade.

Na programu za delovanje zbornice je mnogo za deželo koristnih stvari: tu so protesti proti nasilstvom, naperjenim proti našim narodnim pravom. Govornik ne bi mogel pritrđiti neplodni demonstraciji le v ta namen, da dá duška svojim čutstvom. Uvažuje sicer ideje, izražene po poslanca Rascovichu, uverjen je tudi, da tradicionalna dobrohotnost vlade ostane vedno ista tudi v bodoče (Tudi mi se bojimo tako! Op. ured.), ali temu ne more pritrđiti, da tu delamo komedijo. Govornik za svojo osebo vsaj ne dela komedije. Naj pride, kar hoče, govornik hoče vztrajati do zadnjega za pravico.

Posl. E. Rascovich oglasil se zopet, da odgovori Venezianu, kateri poslednji bi hotel poskušati še enkrat. Toda ta poskus utegne trajati še leta. Nadaljevali bodemo torej neplodno akademijo govorov, medtem ko bi tak sijajen protest, kakoršen je izražen v predlogu govornika, morda uplival na vlado, da premeni svoje postopanje. (Tej

V tem se zmrči. Dekurio se vrže na postelj, pokrito z medvedjo kožo, na kateraj je sinoči počivala mlada, plavalasa deklica, prejšnjo noč pa njen junaški ljubček.

Ali, kakor bi mu onadva seboj odnesla tudi sladki sen, nikakor ne more zatisniti trudnih očíj . . .

Po brezvspešnem prizadovanji, da bi zaspal, gre iz sobe, razprostre si pred odprtimi vrati na tla debelo plahto in vleže se nanjo. Plemenit čut mu v tem napolni srce: čut radosti in zadovoljstva. Pa niti za trenotek ne more zatisniti očíj . . .

Do polnoči zre se svojega revnega ležišča v zrednato nebo in — zagledavši od časa do časa utrinjajoče se zvezde, — sledi paznim očesom njihovim daljnjim tekom . . . Daleč, daleč zasliši kar naenkrat dva strela.

želji se pridružujemo tudi mi. Op. ured.) Zato bi hotel, da se opusti vsaka dotika z vlado, dokler ne pride do bolj praktičnih in diplomatskih odnošajev. (Naj le gospóda store takó, potem bodo že videli, po čem je maslo. Op. ured.) Ne razume, zakaj naj bi se dogovarjali z onim, ki nas noče poslušati, ampak nam obrača hrbet.

Poročevalec dr. Dompieri je menenja Venezianovega, da poslanci ne smejo ostaviti mesta, na katero so jih postavili volilci.

Predlog Rascovicha je zbornica odklonila z veliko večino. (Aha: gospódi se vendar dozdeva, da je krulh opozicije proti vladi trd in grohak. Op. ured.)

Na to so vsprejeli predlog dra Veneziana, da je podrezati vlado, naj vendar odgovori na zakone, sklenjene v zadnjem zasedanju.

Nadaljnji predlogi: bilancija in proračun deželnega šolskega zaklada, bilancija zemljiško-odveznega zaklada in zakonski načrt za samostojno občinsko doklado na opojne pijače, vsprejeli so se brez razprave.

Istotako se je slednjič vsprejel zakonski načrt radi naprave in notranje uredbe nove zemljiške knjige za Trst. Ta načrt je oni in isti načrt, kojega so bili sklenili že leta 1888, kateri pa ni za dobil cesarskega potrjenja. Prvotni načrt so popravili oziroma poslabšali v tem smislu, da člen 3. v sedanji stilizaciji določa, da mora biti vsaki uknjižbi v kakem drugem jeziku pridodan italijanski prevod.

S tem bi bili slovenski, hrvatski in tudi nemški jezik potisnjeni v drugo vrsto za italijanskim jezikom, katera zahteva je v jasnem in kričočem nasprotju z obstoječimi vstavnimi zakoni in z jednako pravnoostjo vseh narodnosti, kakor je še posebno določena v § 19. istih zakonov.

In potem so še gospóda toliko drzni, da žugajo vladi, ker noče in ne more tirati svoje dobrohotnosti tako daleč, da bi pripočela v cesarsko potrjenje sklepe, ki so v nasprotju z fundamentalnimi načeli našega vstavnega življenja!

Sicer pa bi bilo le želeči, da gospóda enkrat res pokažejo, kaj zmorejo — brez dobrohotnosti vlade!!

Politiške vesti.

Kriza na Francoskem. Odstop predsednika republike je provzročil velikansko senzacijo po vsem Francoskem. V Parizu so izvedeli o tem važnem dogodku ob 11. uri zvečer, a skoro nikdo ni hotel verjeti tej vesti.

V poslanski zbornici in v senatu prečitali so večeraj pismo Casimirja Periera, s katerim se isti odpoveduje predsedništvu republike. V tem pismu naglašja Perier, da nima pred-

Na nebu zatečeti se dve zvezdi v nezimerno praznato — — —

Dekurio se pri tem domisli obeh ljubčičih in preprijetno, omamno — sladko mu je pri srci, znajoč, da sta srečna.

Visoko na nebesu že plava blede luna. Kar na enkrat vzbude Dekuria težki koraki iz sladkih sanj.

— Kaj je to? zavpije planivši se svojega ležišča. Pred seboj vidi pet do šest Vlahov. Tudi Luzaj je med njimi.

— Prinesli smo ti dve glavi naših nasprotnikov — pravi ta, zaničljivo pogledavši Dekurija — daj nam plačilo za nji. — Pri teh besedah izvleče iz svojega teletčaka dve okrvavljeni človeški glavi, koji položi na plahto, katerej je dosedaj ležal Dekurio.

sedništvo republike nikakih sredstev za nadziranje in nikake moralne sile ter da se more opirati le na zaupanje naroda. Toda posrečilo so je z bogati javno menenje. 6 mesecev že zasramujejo se vojska, stan sodnikov, parlament in neodgovorni glavar države. Spoštovanje in briga za domovino ne dopuščajo Perierju, da bi mirno gledal, kako se zasramujejo najboljši služabniki domovine in glavar države. Perier je prepričan, da se reforme posrečijo le taki vladi, ki bode umela zagotoviti spoštovanje pred zakoni in pokornost podanikov ter zbrati vse okolo sebe v skupno delo za skupni smoter. — V poslanski zbornici je prijavil predsednik Brisson, da je zbornica pozvana v Versailles k volitvi novega predsednika. Seja se je zaključila ob velikem vrisku in med vskliki: „Živela socijalna republika“, „Živel kralj“, „Živela republika!“

Danes se torej bje boj, kdo bode odslej glavar francoski državi — boj med zmernimi življi republike in onimi nasilneži, ki so večeraj upili v poslanski zbornici: živila socijalna republika, onimi življi, koji ne poznajo ljubezni do domovine, ampak bi hoteli nasilnim potem zrušiti sedanji red človeške družbe. Ti življi se pojavljajo po vsej Evropi, toda nikjer ne tako glasno kakor na Francoskem. In ravno zato treba Francoski odločnega in manj občutljivega predsednika, nego je bil Casimir Perier. In ako ga ne dobi, pride lahko obstanek republike v veliko nevarnost.

Različne vesti.

Nj. Veličanstvo naša cesarica despela je dne 15. t. m. v Cap Saint Martin.

Župan v Tridentu umrl. Predvečerajšnjem zvečer, baš ko je bila tržaška mestna delegacija zbrana v seji, došlo je isti delegaciji brzajavno poročilo o smrti Oss-Mazzurane, župana v Tridentu. Naša mestna delegacija sklenila je soglasno, da odpošlje brzajavnim potom sožalje tržaškega občinstva (!) „brat-skemu“ mestu, zajedno pa je določila, da se udeležita pogreba kot zastopnika mesta tržaškega (!) „onorevola“ D'Angeli in Augusto Rascovich.

K demonstraciji v Poreču. Da se ravna istrski Lahoni po jednem in istem receptu v vseh mestih, namreč po vzgladu Pirana, razvidno je iz naslednjega poročila o „razsvetljavi“ v Poreču. Od tam pišejo namreč dne 16. t. m.: Mnogo meščanov dogovorilo se je v naprej, da prireče dne 14. t. m. zvečer razsvetljavo in slovesen sprejvod po mestu z godbo na čelu v čast vedenju večine v deželnem zboru. Res so bila zvečer razsvetljena vsa okna, izvsemši stanovanja državnih uradnikov, duhovščine in pa znanega Antona Ritošče, po domače zvanega „kapelan“. Pred hišo poslednjega prišel je okolo 6. ure zvečer Nikola Perusin s tolpo demonstrantov, kateri so razbijali po zaprtih vežnih vratih, v tem ko je

Nekako zvedavo in sumljivo zro Vlahi v obraz svojega voditelja. Numa takoj spozna Emerikovo in Jolánkino glavo. Ali najmanjša črtica se ne zgane v njegovem obrazu, da bi jim razodela strašno razburjenost njegove notranjosti.

— Poznaš ji gotovo — pravi Vlah. — To je ubežni gospodič, kateri ti je v tvojej nenavzočnosti odnesel krasno žensko — in z njo tudi tvoj denar. Se več, — pokral ti je tudi paszure.

Z navadnim, mrzlim glasom praša Dekurio, kdo je pač oni junaški umorilec?

— Nobeđen od nas — odvrne Vlah —, ko smo ju napadli, izdri je mladčič iz svojega usnjatega pasu dva samokresa, ter ustrelil hipoma z enim deklo, z drugim pa samega sebe.

(Dalje prikl.)

PODLISTEK.

26

Bárdyjeva obitelj.

Prigodba iz leta 1848—49.

Poslovenil Iv. Kuret.

— Idita tedaj in gospod naj vaju spremlja na vajinem potu. Sprejmita denar in potne liste. Idita! Čim preje, tem bolje. Idita po poti, ki vodi skozi Brašovo, ker ta je najbolj varna in vaju nikdo ne zadržji. Ne oglejta se pa toliko časa, da vama vrhovi teh gor zginajo izpred očí. Pojdita! Slovesa ni treba, tudi besedi in zahvale ne! Pozabimo eden drugega!

in Jolánka se odpravita na pot, pade na roko, njima tako dolgo, da mu zavljene glavi in čuma še vedno upije: ta na Ogersko!*

Perusin na ves glas ponujal Ritoši sveče za rasvetljavo. Hkrati odprl je Ritoša okno in ustrelil iz revolverja, kajti izzvani Ritoša hotel je s tem strelom preplašiti množico, torej je bosa laž govoričenje demonstrantov, češ, da je Ritoša ustrelil le iz sovraštva, ne da bi bil imel vzroka za to. Hipec ni zadel nikogar; Perusin je takoj pobegnil in tekel v mestno stražnico, kjer je ovadil Ritošo. Stražarji so takoj prišli po poslednjega in ga odvedli v zapor. Dne 15. t. m. ob 11. uri dop. izročil je župan Ritošo sodišču. V tem, ko se stražarji gnali jetnika k sodišču, zbrana je bila po ulicah in pred sodiščem velika množica ljudstva, koja ga je „pozdravila“ z žvižganjem, tulenjem in pa „evviva“-klici. Sodnik stavil je Ritošo takoj na svobodo, dohlčivši, da bode razprava istega dne ob 4. uri popoldne. Ko je Ritoša izšel iz sodišča, pričela je množica zopet tuliti in žvižgati ter je šla za njim do njegovega stanovanja. Tam so pričeli novi izgredi. Nekateri dečki metali so debelo kamenje v priprte hišne duri in v okno pritličja. Sedaj prišla je Ritošina soproga iz hiše, hotela zapreti naoknice, toda bosa množica vsprejela je s kamenjem, ranivši jo na srečo le neznatno. Žena je zaprla naoknice, množica pa je v jednemerski tulili, žvižgala in psovala Ritošo. Konečno je prišlo par mestnih stražarjev, ki so razgnali demonstrante. Popoldne okolo 4. ure bile so ulice do sodišča in pred sodiščem zopet polne ljudstva. V tem doznale je okrajno glavarstvo o teh dogodkih in isto odposlalo je tri orožniške patrulje v varstvo Ritoše in njegove hiše. Jedna patrulja spremljala je Ritošo k sodišču; množica je seveda tulila in žvižgala. Razprava končala je s tem, da sodnik odstopi dotične spise državnemu pravdnstvu v Rovinju. Ritošo samega — katerega smatrajo tu hrvatskim agitatorjem — vsi ti dogodki niso prestrašili čisto nič, kajti kljuboval je množici s posmehom in vaklici in tudi ni hotel, da ga ščitijo orožniki. Po končani razpravi vrnil se je domov, spremljali so ga stražarji, orožniki in pa tuleča množica. Poslednjo razgnali so orožniki med potom. Orožništvo stražilo je Ritošino hišo pozno v noč, toda niso se ponovile demonstracije. — Dotične demonstrante, ki so metali kamenje, prijavitli so sodišču.

Ako poroča tako celo naša „Triesterica“, potem ni težko pogoditi, kdo je izzival.

Včeraj odpotovali so laški poslanci iz Poreča. Vkrkali so se na dveh parnikih, katera oba sta bila v zastavah. Na pomolu bilo je mnogo ljudi; godba je svirala, možki vihteli so klobuke, ženske robce. „Evviva“-klicem ni bilo ne konca ne kraja. Izgredov ni bilo.

O ta „Mattino!“ Oflozozna „Presse“ je prijavila v svoji zadnji številki članek, v kojem jako ostro graja postopanje večine v deželnem zboru istrskem. „Presse“ pravi, da so Italijani se svojim gnusnim postopanjem le škodovali svoji stvari. Predlog poslanca Venierja glede izključenja slovanskega jezika iz zbornice, znači vrhunec izzivanja. V predlogu ni videti družega nego brutalni namen nasilstva proti istrskim Slovanom. Sicer pa ni imel ta predlog nikake praktične svrhe. Italijanski poslanci niso storili nikake usluge svoji stvari se svojimi gnusnimi prizvori iz poslednjih dni. Italijani, ki se sklicujejo toli ponosno na jezik Dantega in Petrarce, ne bi smeli onečestiti svojega plemenitega jezika s tem, da ga rabijo kot sredstvo svoji brutalni, nezmeri nepokornosti, svoji kričavi kričevosti in svojem nespoštovanju do vladne avtoritete.

Kdo ne bi pritrđil tem besedam oficioznega lista dunajskega? Sleherni jim mora pritrđiti, ker so — dasi ostre — povsem opravičene. Obsodba je ostra, toda pošteno zaslužena. In ravno za to bi morali oni tržaški listi, o katerih sodi svet, da ne služijo irredenti, glasno in jasno odobriti to izjavo oficioznega lista dunajskega. Topa prinasa so čudne razmere. Kadar-koli reče — saj se to dogaja sila poredko — koji dunajski oficiozni list koji pametno z ozirom na primorske odnošaje, hitro so po konci tržaški napoloficijozni, da vržejo polena pod noge svojem napolotovarišu dunajskemu.

Tako je tudi v tem slučaju. Našemu „Mattino“ se vidi izjava dunajske „Presse“ gorostasna, neopravičena in neverojetna.

O ta „Mattino!“

Premeččenja in dostali izpiti pri pošti.

Stavbarski pristav Franjo Stecher pl. Sebenic premeččen je iz Trsta v Gradec; poštna voznika Anton Tonzil iz Beljaka v Trst in Edvard Printz iz Zadra v Trst. — Izpit za voditelja urada dostala sta poštna oficijala Viktor Bellafronte in Iginij Pozzo-Balbi v Trstu.

Mestni svet tržaški. Jutri ob 7. uri zvečer bode I. letošnja javna seja. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika XXX. seje iz leta 1894. 2. Zahtevanje izrednega kredita za razširjenje Miramarske ceste. 3. Predlog komisije za javne zgradbe o prošnji Emila Montieja, da se razdeli neko zemljišče na Kolonji. 4. Čitanje obračuna mestne zastavljavnice za leto 1893. in predlog nadzorovalne komisije, da se zastavljavnica premesti bolj v središče mesta.

Popravek. Vest „Ženski podružnici sv. Cirila in Metoda“ v poslednji številki „Edinosti“ (izdanje za sredo, 16. t. m.) pogrešena je popolnoma, zatorej je objavljamo tu še jedenkrat. Glasiti se ima tako-le: „Darovali so nadalje: gd. C. Skuljevič 20 gld., „Maušler“ 1 gld. — g. Ter. Metlikovič je nabrala za isto 1 gld. 80 nč.; darovali so to svoto: g. a. Tereza Urbancič 1 gld., g. Josip Bevc 1 krono in g. Josip Krpan 30 nč. — Istotako je pogrešena vest „Za družbo sv. Cirila in Metoda“ v drugem odstavku „V isti namen so še plačali globo . . .“. Glede te vesti pa prosimo dotične gg. darovatelje, da nam blagoizvolijo darovane svote priobčiti še jedenkrat, kajti v tiskarni izgubil se je dotični rokopis.

Razprava dr. Xydias proti dr. Seunigu. Nedavno tožil je, kakor smo svoječasno sporočili, zdravnik dr. Xydias zdravnika dr. Seuniga zaradi žaljenja na časti (obrekovanja). Sodišče I. istancije oprostilo je dr. Seuniga, tožitelj pa je uložil utok proti tej razsodbi. Včeraj vršila se je pred razsodnim senatom tukajšnjega deželnega sodišča razprava o tem utoku. Senat je razveljavil razsodbo ter obsodil dr. Seuniga na globo 100 gld. in na povrnitev sodnih stroškov.

Razprava proti Ivanu Jajčiću, Franu Kravos-u in drugom z dne 2. t. m. (Nadaljevanje).

Izvestje c. kr. policijskega nadinspektorja Göhl-a je v bistvu enako, kakor ravno navedena ovadba ter pravi med drugim, da so upili Slovenci: „Živio Slovenci! mi smo Slovenci, abbasso la cikorija!“ in podobno, da so bili zaprti kolovodje ter da jih ni bilo mogoče pomiriti. Posebno Jakob Posega da ni hotel ubogati. Italijani, prišedši iz mestne zbornice, da so vpili proti Slovanom: „Fuori, fuori i scavi!“ in enako, ali da so se na povelje takoj pomirili ter takoj ubogali poveljju, naj se razidejo, napotivši se proti Corsu. Tam da so se zopet skupili, ker so prišli Slovani po ovinkih na borzni trg ter jeli dražiti italijansko stranko. Na energičen poziv da je nastal mir. V bližini ulice S. Spiridione da sta se začeli stranki zopet dražiti, na kar je dal on (Göhl) povelje Slovincem, da zapuste Corso, kar se je posrečilo. Policijski agent Köhler da je tam prijel Frana Kravosa, ker je dražil za njim (Göhl-om) svoje slovanske somišljenike, naj vstrajajo.

Italijanska stranka, katero sta s prva vodila mestna svetovalca dr. Spadoni in Banelli in ki je štela okolo 100 oseb, podala se je mirno v gostilno „Agli amici“ in deloma v poslopje društva „Società operaia“.

Vsa slovanska stranka da je obstajala iz okolo 150, a vsa italijanska stranka iz okolo 300 oseb.

To so bistveni posnetki iz izvestja c. kr. nadinspektorja Göhl-a.

Politične informacije o obtožencih, izdane od c. kr. policijskega ravnateljstva dne 20. novembra 1894, navajajo najprej, da je bil Jajčić večkrat kaznovan radi raznih deliktov proti telesni varnosti in enkrat ranjen od članovih straž, katere so ga zasačile na tihotapstvu ter nadaljuje: Ta človek, ki je bil prodajalec kruha, kramar, vratar, čevljar in tihotapec, ki je hotel postati bolniški stražnik v mestni bolnišnici tržaški in ki skuša sedaj kakor kupčevalec z južnim sadjem in sensal za vse preživljati se, navdan je od panslavističnih vsako avstrijsko državno mišljenje zanikajočih čutstev ter se ne boji ta čutstva izražati v ožjih krogih.

V vidno znamenje zatosvoje mišljenje prestopil je isti oktobra 1893ga leta javno k pravoslavnej veri ter je vihu tega pregovoril svojo soprogo in svojega prijatelja Frana Kravosa, da sprejmeta pravoslavno vero.

Od istega časa postal je vnet pospeševatelj za prestop katoličanov k pravoslavnej veri ter preskrblja onim, ki se nanj obrnejo, ne-le potrebne instrukcije, temveč tudi obrazec uloge na tukajšnji magistrat, potreben za pridobitev dovoljenja za prestop.

(Dalje prih.)

Samomor. Včeraj popoldne našel je dninar Alojzij Svetina, službeno pri čistilnici olja v Boschettu, idoč domov, na nekem drevesu v gozdiču pod „Lovcem“ visečega obešenca. Obvestil je o tem bližnjo orožniško postajo, deček Karol Živic pa jo hotel na polic. komisariat v ulici Scussa, objaviti stvar. Od tega komisarijata prišli so razni policijski organi na lice mesta, kateri so spoznali v samomorilcu 27letnega bivšega javnega stražarja Karla Deklevo iz Materije. Prihital je zdravnik iz zdravniške postaje, kateri je konstatoval, da je nesrečnež umri že pred nekotlikimi vrmi, možno je tudi, da se je obesil že prejšnji dan. Vzrok temu samomoru je menda dejstvo, da so Deklevo odpustili iz policijske službe in da se je torej siromak vstrasil bode v bodočnosti. Pri pokojniku našli so 8 gld. 20 nč. denarja.

„Slovanski svet“, ki je bil v 2. št. zasežen zaradi uvodnega članka: „Nacionalna avtonomija in deželni zbori“, ima v drugem izdanju 2. št. naslednjo vsebino: Slovanska publicistika. — Naše razumnstvo in akademiška mladež. — Pesmi: Kraški soneti X. Metulj in jaz. Na staru godinu (hrv.) Gjuljiji (hrv.). He дичи се (srbska). Съ улюбкой ргучной и печальной (ruska izv.) — Par rieči o hrvatskoj metrici. — „Bosenski jezik“. — Ruske drobtinice. — Ogled po slovanskem svetu. — Književnost.

Koledar. Danes (17.): Anton, puščavnik; Sulpicij, škof. — Jutri (18.): Sv. Petra stol; Priska, mučenica. — Zadnji krajec. — Solnce izide ob 7. uri 43 min., zatonj ob 4 39 min. — Toplota včeraj; ob 7. zjutraj 10 stop., ob 2 pop. 15 stop. C.

Lotarijske številke izžrebane dne 16. t. m.

Brno	84, 25, 48, 86, 43.
Inomost	25, 22, 30, 19, 82.

Najnovejše vesti.

Budimpešta 17. Dr. Wekerle je izjavil, poslovivši se od uradnikov, da ne misli prevzeti nikakega privatnega posla, ampak da hoče v bodoče kot izkušen politik služiti splošnemu blagru.

Pariz 17. Zagotavlja se, da je Waldeck-Rousseau konečno vsprejel kandidaturu za predsedništvo.

Berolin 17. Listi ne odobrujejo korak

Casimira Periera, češ, da ne bil stvarno ute meljen. „National-Zeitung“ pravi: Namesto da bi bil vsprejel pri proti sovražnikom parlamentarnega vladanja in državljanske svobode, ostavil je Casimir Perier bojišče. — „Tageblatt“ izjavlja da je vzrok odstopu iskati v zmešnjavi med republikanskimi strankami. List obžaljuje odstop Casimira Periera kot prijatelja miru ter pravi, da si mora Nemcija ohraniti hladno krv ter držati smodnik na suhem.

Trgovinske brzojavke.

Budimpešta. Pšenica za spomlad 6.62 6.64 Pšenica za jesen 1895 6.99 do 7.01 Oves za spomlad 5.99 — 6.01. Rž nova 5.25 — 5.35. Koruza nova 5.95 do 6.10. Nova za maj-juni 6.23-6.24 Pšenica nova od 75 kil. f. 6.60—6.65, od 79 kil. f. 6.65—6.70, od 80 kil. f. 6.70—6.75, od 81 kil. f. 6.75—6.80, od 82 kil. for 6.80—6.85. Ječmen 6.21—8.10; prosa 6.00—6.60. Pšenica: Malo ponudbe. Popraščanje omejeno. Trg mlačno. Prodalo se je 15000 mt. st. ali težko. Vreme: lepo.

Praga. Norušinirani sladkor za januar f. 11.45 februar f. 11.50, mare 11.62, maj 11.67. Stalno Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst in s carino vred, odpošiljatev precej f. 27 75-28 Jan. mare f. 27.75—28. — Concassé za januar-mare 28.75 —. Četvrtini za januar 29.50. V glavah (sedih) za januar 29.50

Havre. Kava Santos good average za januar 91.25, za maj 91.—

Hamburg. Santos good average za januar 74.25, maj 74.25, september 73.50, jako rastoče.

Dunajska borza 17. januarja 1895

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	100.60	100.65
„ „ „ v srebru	100.70	100.68
Avstrijska renta v zlatu	125.60	125.70
„ „ „ v kronah	98.90	98.95
Kreditne akcije	415.10	415.—
London 10 Let.	124.20	124.35
Napoleoni	90.86 1/2	9.87
100 mark	60.77 1/2	60.85
100 italj. lir	46.35	46.30

Tinct. Stomach comp.
Svetega Jakoba želodečne kapljice.

Skor več let skušamo domače zdravilo, ki pospešuje prebavo in tek povečuje ud. Steklenica 60 na. in 1 gld. 30 nč. Kakor domače živceokrepjujoče sredstvo prve vrste, čezal se je skosi večletno rabo dra Liebera živceokrepjujoči silikar (Tinct. chinæ nervotica comp.) — Vastvena znanaka v in sidro — steklenice po gld. 1, 2 in 3-20. Po lečnikih in uradnih predpisih pripravljenih v lekarni M. Faata v Pragu (glavna zaloga): Lekarna Serravallo v Trstu; dalje: lekarna I. Zanetti v Trstu; stara c. kr. vojaška lekarna na Dunaju, Stefansplatz, kakor tudi v drugih lekarnah.

Dobroznana gostilna
ANTONA VODOPIVCA
(po domače „pri Prvačkovcu“)
v Trstu,
ulica Solitario št. 12

toči kolikor v gostilni, tolikor pri veselicah v sokolski telovadnici, vedno le pristna vipavska, Prvačka in kraška bela in črna vina. — Sladki risling v steklenicah, in modro frankinjo, vsaka steklenica drži 1 liter in velja 60 novč. — Postrežba je poštena, cena smerna. Kuhinja je preskrbljena s tečnimi, toplimi in mrazimi jedili.

Priporočila so rojakom v Trstu in s deželo. Toči vino tudi družinam 4 ned. reneje, ako se odzame najmanj 5 litrov.

FRIDERIK SIEMENS
Dunaj.

Tovarna c. k. priv. aparatov za razsvetljavo in kurjavo.
IX/2. Alserstrasse 20.

Najnovejša plinova svetiljka za zunanjo razsvetljavo:
Regenerativni plinov solčni gorilec

75 odstotkov ceneji, kakor elektriške bočne svetiljke, a daje njim jednako svetlobo.

Nadalje za: dvorane, delavnice, prodajalnice t. t. d. **staroizkušene ventilujoče regenerativne plinove svetiljke ter plinove svetiljke v steklu**, katero se morejo rabiti povsoli in so primerne za vse slučaje. Uvedene so po vsem svetu.

— **FREE** Ceniki in proračuni zastoj. —

Glavni zastopnik za Trst: **HENRIK WAGNER, Via Carintia 4.**

Uzori zastoj in franko!

Razgrejevanje stanovanj,
kakor tudi cerkvā, šol, dvoran, prostorov itd.

je mogoče le po
Siemens-ovim za gas (plin) prirejenim pečim
ki se lahko gregajo
brez oglja, brez pepela, brez saj, brez smradu, so najprikladnejše in najzdraveje
vsled **razprostujoče se gorkote!**
Najboljša peč kar se dostaje moči razgrejevanja ali trpečnosti.
Muogo najboljših priznanj.

FRIDERIK SIEMENS, Dunaj, IX 2
C. kr. priv. tovarna aparatov za razsvetljavo in kurjavo.
ZALOGA V TRSTU PRI TVRDKI
Carl Greinitz Neffen.